

4

x

0

7

2

2

0

2

KADAO

OBČASNÍK TURISTICKÉHO ODDÍLU

Milí rodiče, milí oddíloví kamarádi,

prázdniny jsou za námi, léto už asi taky. Oddílové léto ale bylo velmi pestré, plné nových zážitků. Mnozí jste se některých akcí zúčastnili, nebo o nich alespoň slyšeli od svých dětí.

Pokaždé, když přijedeme z nějaké oddílové akce, zasypou mě moji rodiče otázkami typu: „Jak jste se měli? Jaké bylo počasí?“ a po dlouhém vyprávění přijdou i otázky jako: „Vařila lva dobře? Sprchovali jste se? V kolik jste chodili spát?“. Postupem času jsem si uvědomila, že nestačí odpověď: „Bylo tam fajn.“, teď už rodičům vyprávím dlouhé příběhy a příběhy o tom, co jsme na táboře všechno dělali, kde jsme byli, nebo co se mi nejvíce líbilo. Jako malá jsem ale neměla trpělivost jim všechno vyprávět a naši vždycky říkali: „To jsme se toho od tebe zase dozvěděli!“. Určitě by byli rádi, kdyby si o akcích našeho oddílu mohli taky něco přečíst.

Proto jsme hlavně pro rodiče napsali krátké reportáže z našich letních akcí. Vy ostatní můžete zavzpomínat na stanový tábor, na cyklo v Orlických horách, na vodu na Slovensku, na Kadar, případně na Francii. Letos toho bylo opět hodně. Najdete-li si chvíli na prolistování dalšího čísla našeho Bobra, dozvíte se o nás zase trochu víc a uvidíte, že KADAO nezahálí!

Přeji Vám pěkné počtení :-)

Alice

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Francie 2010**
Prázdniny oddílových vedoucích
- **Dopisy z Ameriky**
Zajímavé postřehy odjinud
- **Voda**
Společně s Čmoudíky jsme sjížděli divoké řeky na Slovensku
- **Deskovky**
- **Moravice**
- **Turistické značení**
- **KADAR a nováčkovská zkouška**
Reportáž z každoročního oddílového dovednostního a znalostního závodu
- **Stanový tábor**
Oddílová CESTA KOLEM SVĚTA
- **Cykloputák**
Postřehy z našeho cykloputování po Orlických horách
- **Tělocvična na Krnovské**
- **Příspěvky na rok 2010/2011**

Francie
2010

CO VŠE LZE ZAŽÍT VE FRANCII, ANEB NĚCO Z LETNÍHO PUTOVÁNÍ MLÁDEŽE Z KADAA

V červenci se skupinka kamarádů dalek z Opavy vydala společně do Francie. Čekáte, že jejich největšími zážitky byla návštěva Eiffelovky, surfování v oceánu či túra v Pyrenejích či Alpách? No, úplně takhle to nebylo.

Hned druhý den cestování jsme se stali součástí akce světového formátu – cyklistické Tour de France. Těsně po poledni jsme se usadili v zatáčce u malé vesničky, kde měl peloton slavného závodu projíždět. Zatáčka se postupně plnila diváky, až se zde nakonec tlačilo asi 500 lidí. My, vybaveni vlajkami naší vlasti, jsme se zde ovšem neztratili. Kromě toho, že jsme pozorovali na živo všechna největší cyklistická esa (Contador, Schleck, Kreuziger, Armstrong), byly naše vlajky vidět i v přenosu na Eurosportu (může dosvědčit brácha od Frkoše) a Tygříkovi se dokonce podařilo zapózovat a vyfotit se s jedním ze závodníků.

Hory mohou být nebezpečné. O tomto se přesvědčila jedna francouzská dáma, která při návratu z vrcholu v Pyrenejích špatně došlápla a zlomila si kotník. Stalo se jí to v prudkém kopci, asi 4 km od nejbližší silnice, kde by se dalo dojet autem. Na nohu vůbec nemohla došlápnout a ani její postarší manžel nebyl schopen jí pomoci se vrátit. Měla ovšem

obrovitánské štěstí. Nejprve si této kulhající dámy všimnula Tygřík, která jí ihned nabídla pomoc. Dáma s manželem ovšem neuměli anglicky, proto musel nastoupit další zachránce – francouzštinář Frkoš. Ten hravě zjistil, co a kdy se stalo a povolal všechny zbývající. Jelikož všichni známe základy první pomoci, okamžitě jsme pochopili, že je potřeba použít tzv. stoličku z rukou. Na tu jsme dámu posadili a vydali se na sestup. Nesení takového břemene není vůbec jednoduché, ale bylo nás 8 silných chlapců a 4 statné ženy, takže nakonec po více než hodině se zdařilo dámu bezpečně dopravit až na parkoviště. Ta se svým manželem při loučení neskrývali dojetí, protože věděli, že setkání s námi je zachránilo od nouzového nocování v horách či něčeho ještě horšího.

V horách se pohybují nejen lidé, ale také další zvířata. A v Alpách to jsou především kravičky. Při jednom výletu našemu zvědavému kamarádu Poldovi neušlo, že na jedné z krav je něco podezřelého. Ať počítal, jak počítal: jedna, dva, tři, čtyři, pět..., kravička měla 5 kopýtek. Polda se s tímto zjištěním podělil s námi ostatními a počalo dohadování, co se asi děje. Nakonec bylo vše jasné, kravička bude rodit. Takový porod telátka však netrvá 5 či 10 minut, nýbrž třeba několik hodin. Rozhodli jsme se tedy, že ještě vyběhneme na nejbližší kopec, ať vidíme nějaké výhledy, a poté kravičku zkontrolujeme, jestli se jí dílo podařilo. Po cestě zpět jsme se rozdělili, většina chtěla jít novou zajímavější stezkou, jen Polda s Tygříkem doufali, že kravičku najdou na jejím místě i s přírůstkem. Ač jsme tomu ostatní nevěřili, naši zoologové byli nadmíru úspěšní. Kravička za dobu našeho výslapu porodila, a to dokonce 2 telátka. Mohli tedy pozorovat, jak kravička telátka očichává, dloube do nich láskyplně čumákem a ty se poprvé v životě s problémy staví na nohy, nejprve na dvě a poté i na všechny čtyři. K naší radosti nám Polda s Tygříkem vše natočili na foták, tak jsme aspoň mohli tento nevsední zážitek sledovat takto. Bylo to jedním slovem úžasné.

I toto jsme při našem cestování prožili. A taky spoustu legrace, zajímavých příhod a letní pohody. Bylo to prostě fajn, třeba zase někdy příště.

Hoki

DOPISY Z USA

Ifka Markovičová, naše oddílová kamarádka a vedoucí, odletěla v srpnu do Texasu. Je tam na rok jako tzv. exchange student. Ifka v Texasu bydlí u jedné rodiny, která si ji k sobě vzala na celou dobu pobytu. Také tam studuje na střední škole a poznává Ameriku.

Čas od času nám Ifka napíše co všechno zažila, její cestovatelské dojmy, její zážitky. Jsou to zajímavé postřehy o tom, jaké to je za oceánem, co všechno je tam jiné než zde.

S jejím svolením zde zveřejním některé z jejích dopisů. Thanks for reading

Alice

Ahoj!

Jsem tuuuuu!!!!!!!:)

Díky moc za sms, které jste mi poslali.

Můj let byl bez problémů. Odletěla jsem z Prahy v 8 ráno směr Londýn - Heathrow. Opravdu velké letiště. Zde jsem měla asi 3 hodiny na přestup, a i to málem nestačilo. Všude byla spousta lidí a já si musela vyzvednout letenku na let do Dallasu. Navíc tam byly velké kontroly cestujících letících do USA, takže kontrolovali veškeré dokumenty, pasy a vyptávali se co vezeme atd. Naštěstí jsem vše zvládla a nastoupila do super velkého letadla směr Dallas. Tento let se mi zdál opravdu nekonečný! No jak jinak když taky cestujete proti času! Dallas to bylo něco. Obrovské letiště!!! Na terminály se dostanete jedině tak, že musíte nastoupit do vlaku Skyline, který vás doveze na správný terminál. Tady jsem se vážně zapotila, jelikož jsem měla na přestup do dalšího letadla jen hodinu a půl, a to mě čekala ještě imigrační kontrola. Naštěstí jsem oslovila strašně moc hodného pána, který mi pomohl vyplnit veškeré dokumenty a protlačil mě úplně dopředu fronty, abych vše stihla. Nebýt toho, asi bych tam stála nejmíň 3 hodiny.

Můj poslední přestup byl do docela prťavého letadla směr Abilene. Na letišti v Abilene už na mě čekala má nová rodina. Táta Dan, mamka Megan a sourozenci Esther, Noah, Joshua a malá Mary. Problém nastal až tehdy, když jsem si šla vyzvednout na pás můj kufr. Ano, jak typické. Můj kufr tam samozřejmě nebyl. Ale řeknu vám, vůbec mi to nevadilo. Byla jsem ráda, že už jsem v Abilene a vůbec mě už žádný kufr netrápil. Akorát jsem zašla do okýnka, kde jsem ukázala číslo kufru a napsala svou adresu. Řekli, že se ozvou. Moje nova rodina mě hned po přiletu vzala na

večeři do místní restaurace na pancakes with strawberries. Než jsme se stačili navečeřet, volali z letiště. Můj kufr dorazil! Takže jsme zase nasedli do auta...(mimochodem je to pravy texaský jeep!;))

Barák je obrovský: 2 living rooms 2 kitchens 4 bathrooms. Každý má svůj vlastní pokoj. Žije tu taky jejich velký pes Bone. Nějaká doga či co. Fakt velké psisko. Mnohem větší než náš pes, a to je co říct;) Jinak je tu strašně horko- 38 stupňů a to prý je ještě chladno!!!! Všechno je klimatizované takže když jste v nějakém obchodě nebo někde vevnitř, je to pohoda. Jinak dneska jsem navštívila pravý Texaský shopping park. Všechno je tady obrovské!

No nic, budu muset končit. Tak se mějte a pište taky vaše zážitky a vše co se děje v Opavě!

Bye bye Ifka

Toto je druhý Ifčin dopis, když už se zabydlela u nové rodiny....

Ahoj!

Tak se teda zase hlásím tady z té velké země:) Děkuju všem za vaše maily! Bylo jich fakt hooooooooodně!

Na to, že jsme pořád ještě Československo jsem narazila už na letišti!) Fakt jsem se musela smát. To jsem si pak řekla, že už jsem teda správně v USA!:)

Včera jsme se vrátili z dovolené z New Mexico. Krásné to místo! Všude samé hory, což je tady hodně nezvyklé. Celý Texas je totiž jedna velká plochá deska, cesty jsou rovné a dlouhé. Takže to bylo příjemné překvapení, že se před námi zrodily hory. Bylo to hodně daleko, asi 7 hodin cesty autem. Nejela jenom naše rodina, ale rovnou 3 rodiny a všechny měly 3 malé děti, takže to byl takový menší blázinec!) Bydleli jsme v tzv.cabin. Je to něco jako chata, akorát každá rodina má svůj pokoj + je společná jedna obrovská místnost s krbem, kde jsou hry, televize atd. + dále je společná kuchyň. Jinak středisko se jmenovalo Glorieta. Byl to takový velký komplex s obchody, kavárnami, tenisovými, softbalovými a minigolfovými hřišti. Hned druhý den jsme vyrazili na "tůru". No určitě si to

umíte představit co myslím pod pojmem „tůra s malými dětmi“. Takže jsem byla trochu zklamaná, s Kadaem jsem zvyklá na pořádné tůry:) Další dny jsme vyrazili do bazénu, ZOO a aquaria. Poslední den jsme pak navštívili Art museum v nedalekém středisku Santa Fe. Dovolená sice dobrá, ale trochu jsem se nudila. Jsem prostě zvyklá z Kadaa na něco jiného:)

Jinak pocítuju, že se má angličtina za ten týden výrazně zlepšila neboť už rozumím mnohem víc:) Začátek byl fakt peklo! Ten jejich přízvuk! Skoro vůbec jsem jim nerozuměla, museli na mě mluvit fakt pomalu!

Jinak škola mi začíná 23. srpna. Byla jsem se tam už podívat. Je to fakt jak v těch amerických filmech:) Každý má svou skříňku, uprostřed celého komplexu je jedna obrovská místnost, kde jsou lavičky. Předměty jsem si už taky vybrala. American history, english, spanish, biology, speech, desine, chemistry and theatre art.

No nic, mějte se pěkně, užijte si kola!!!!!! a napište jak bylo!!!! Očekávám vaše zprávy z domova :)

Ifka

To je prozatím vše z Ifčiných cest. V dalším čísle najdete další Dopisy z Ameriky. Těšte se.

DESKOVKY

V pátek 10.září proběhly v klubovně deskovky. Sešlo se nás asi 15. Nejmladší hráli žáby, mladší ruletu a starší Proroctví a poker. Další deskovky se budou pořádat asi za měsíc, neboj, včas budeš informovaný. Uděláš chybu, když nepřijdeš. Doufám, že tě tam příště uvidím.

Dib

Ifka v USA
pokračování
příště

SLOVENSKÉ ŘEKY

Původně jsme měli odjezd naplánovaný na 3.6., ovšem stavy Slovenských řek nás donutily odjezd alespoň o den odložit. Na všech řekách hlásí povodňové stupně. Čmoudíci, spřátelený oddíl z Ostravy, jsou už na místě ve čtvrtek 3.6., podnikají túry do hor, výlety k řekám a skalám.

Do kempu Borová Sihoť u Liptovského Hrádku tedy dorážíme v pátek, 4.6., chvíli před obědem. V restauraci v kempu je počítač, a tak Tom s Dibem na internetu sledují stavy řek. Několik lodí pak odpoledne vyráží na Revúci pod Ružomberok, ta vypadá kupodivu nerozvodněná. Zbytek se jde projít po horách. Počasí není nic moc, poprchává a fouká studený vítr. Do vody šli jen ti nejodvážnější.

Když jsme se opět všichni sešli v kempu, Čmoudíci uvařili guláš a my vytáhli hudební nástroje. U ohýnku se pak sedělo dlouho do noci za doprovodu Toma a Rosti s kytarami (Rostě je hlavní vedoucí oddílu Čmoudík, hraje na kytaru a na harmoniku), Alice s houslemi a Henryho s bubnem.

V sobotu skáče do aut a vyrážíme na Revúci. Říčka je čistá a pěkná, jedeme z Liptovské Revúce přes Liptovskou Osadu skoro až k Vlkolínci, cca 20 km, je to tak

WW II-WWI, takže v pohodě, jezy v pohodě sjíždíme, slunce svítí, opalujeme se, spalujeme, koupeme. Sem tam samozřejmě větve či klády po povodních, ale dáváme si pozor. Na konci je příjemná hospůdka. Po stáhnutí aut a sbalení se vracíme do campu, po jídle kluci hrajou fotbal proti Čmoudíkům. Večer se opět o zábavu postarají hudebníci.

V neděli konečně klesají řeky v okolí a tak jedeme k Podbanskému mostu a čeká nás trochu adrenalin, říčka Belá. Ta si po povodních udělala místy i nová korytka, obešla splavy... Ale je čistá a teče svěže. Téměř všechny posádky se přes den vykoupu, některé už při nasedání, některé později. Ale je horko, takže koupele jsou vesměs příjemné, pouze dva šrámy na ksichtících dokazují, že větvi a vrbiček je dost. Opět jsme sjeli cca 20 km se zastávkou u nově postavených srubů u skanzenu Pribylina (Muzeum Liptovskej dediny). Slunce svítí a za zády máme kýčovitě obrázky se zasněženým Krivánem a Tatrami. Je to nádhera. Průzračná modrá

“Prvosjezd”
řeky Revúca

voda, na dně je vidět každý kamínek.

Po nějaké době nádherně strávené v lodích dorážíme k cíli, balíme věci. Sluníčko svítí, a tak nám všechno krásně schne. Balení v kempu máme taky za chvíli hotové, a tak někdy kolem čtvrté hodiny opouštíme kemp a jedeme domů.

Byla to opravdu moc krásná akce, i přes prvotní nepřizpůsobivé počasí. My i Čmoudíci jsme si to opravdu užili a už se těšíme na příště!

Alice

ZAVÍRÁNÍ MORAVICE

V sobotu 11. září se zavírala Moravice. Jako každý rok, tak i letos na této akci nesmělo Káďa chybět. Tentokrát se jelo ze Zálužné od mostu. Braly se 4 pálavy, 3 plastáky a 3 kajaky.

U mostu jsme věci vybalili, jenže jsme zjistili, že neteče voda. Čekalo se, až něco přiteče a po hodině a půl čekání jsme se vody dočkali a odhodlali se sednout do lodí. Po pár kilometrech jsme ale vodu předjeli a až do Podhradí se jelo bez vody. Na Podhradí v hospůdce jsme poobědvali. Po chvíli dorazil i Frkoš ze Zuzkou a prasklým dnem lodí. Hned jsme volali panu Skácelovi, jestli by nepřivezl náhradní pálavu.

Měli jsme dost času, protože nám chyběla voda. Pan Skácel loď přivezl a my mohli pokračovat v plavbě. Do Branky už jsme vodu nepředjeli a celí zmáčení jsme nabalili lodě a jeli na večeri domů. Příště na vodě Ahóóój

DIB

NÁŠ ODDÍL A ZNAČENÍ TURISTICKÝCH CEST

Značení turistických tras má v České republice dlouholetou tradici. První pěší turistická trasa KČT vznikla 11. května 1889, kdy „označovací družstvo“ spojilo červenou značkou Štěchovice a Svatojánské proudy. V roce 1889 byly dále vyznačeny trasy na Karlštejn, Skalku a Rač a délka tras tak dosáhla 55,5 km. V roce 1912 bylo dokončeno značení první dálkové trasy z Prahy přes Brdy na Šumavu. V současnosti je v České republice více než kolem 40 000 km turistických značených tras pro pěší, lyžaře a cyklisty.

„Kdysi před léty, jsem šel po červené značce kolem řeky Moravice. Zastavil jsem, že si na chvíli odpočnu. Sedím na pařezu a tupě zírám před sebe. Na stromě přede mnou je namalovaná bíločervená značka. Říkal jsem si, kdy ji tam, kdo namaloval, kolik musí být lidí než všechny namalují....a to byl počátek myšlenky. Nějak se mi to spojilo společně s plánováním různých oddílových výprav, kdy jsem prstem cestoval po mapě, kde je mnoho čar v barvě červené, žluté, zelené a modré. A v té době mne napadlo, že bychom taky mohli být nějak užiteční. Když tolik let chodím po značkách a dokonce s sebou vláčím celý oddíl. Kdo jiný by to měl dělat než „turisták“? Začal jsem se o značení zajímat, ale netušil, že je to až taková práce, že je v tom důkladný systémno, ale už v tom vezím/e!“

Můj plán byl jednoduchý! Přijdu, vezmu barvu, štětec a jdu. Co uvidíme, pomalujeme a je to! Půjde tak 5 vedoucích, s sebou vezmou děcka a za chvíli to máme hotovo. Oni nás / oddíl/ pochválí a je to. Jenže....?

Každá trasa se v průběhu let změní: kácením stromů, působením vody, zásahem lidí a dalšími vlivy. Proto Klub českých turistů / KČT/ má velmi PROPRACOVANÝ SYSTÉM. Každá trasa se značí každé 3 roky. K tomu je zapotřebí kontrolovat cedule a směrovky? Je potřeba správně namalovat značky a to jak volací, tak potvrzovací....a taky vše zapsat do Cestovního příkazu, na kterém jsou uvedeny všechny směrovky, odkud kam jdete. Do „cestáku“ se zapisují nejen závady na trase, ale také se stupnicí 1-3 hodnotí opotřebování směrovek. Vše je potřeba zapsat správně a následně odevzdat, aby se vedla přesná evidence značených cest. Jen tak je možno zjistit, které jsou hotovy a které teprve čekají na svou opravu. Nutné je také nahlásit závady, potíže a vzniklé změny na trase.

Abych se toto všechno dozvěděl, musel jsem nejdříve absolvovat prvních 20 km se zkušeným značkařem, který nám vše vysvětlil. Vzpomínám si, že první byla trasa z Velkých

Hoštic kolem řeky Opavy k nádraží do Komárova. Tu jsem šel s mým synem Adamem, kterému v oddíle říkáme Dib. Naším „šéfíkem“ byl již zkušený značkař, letitý člen KČT Vlád'a Bednařík.

S ním jsme také hned následující měsíc, značili opět žlutou z Neplachovic do Nového Dvora k Arboretu. Můj věrný druh, a báječný syn, Adam-Dib opět se mnou, taky dcera Terka, ale už se přidali další členové oddílu: Zuzka H., Keliš, Ali, Stoki, Urša, Frki, Tygřík... ostatní prominou, to bylo v roce 2007. Od té doby nám vždy jsou přiděleny /přiděluje Odbor značení KČT Opava/každý rok přiděleny nějaké trasy, přibližně 20 – 30 km, které musíme během jarních měsíců opravit.

Za těch pár let jsme už naznačili zelenou trasu z Mladecka na Kružberk, už zmíněné - žlutou do Nového Dvora a červenou z Velkých Hoštic, dlouhé trasy - modrou ze Štítiny do Bohučovic a letos zelenou z Opavy-Jaktaře do Zálužné.

Dnes již přesně nevím, kdo všechno již se mnou značil, za což se omlouvám, ale přibýlo nás. Letošních 29 km je značili způsobem, který jsem si vytýčil jako cíl a snad se mi můj záměr, do budoucna, podaří? Aby vždy 1 trasu vzal jeden vedoucí – značkař, s ním 2 – 5 členů. Takových vedoucích by šlo v roce třeba 5 a nejenže by přibývalo naznačených tras, ale také značkařů.

Je to potřeba, neboť současní značkaři už jsou skutečně většinou lidé v letech, kteří mají mnoha za sebou, především velkou dřinu, ale také mnoho zážitků v přírodě a v partě, před kterými nelze než smeknout. Jenže čas je neúprosný.

Takže značkařům dobré počasí a hustou barvu a AHOJ na cestách, nejen při značení.

Zdraví Tom

P.S. Podpořte nás a přidejte se k nám. V roce 2011 začneme pátý rok našeho snažení ve značení.

KADAR 2010

Celkové výsledky KADARU

1. Dib
2. Jenda
3. Uršula
4. Kubík D
5. Tete
6. Stoka
7. Terka P
8. Hadička
9. Kuba V
10. Katka H
11. Frkoška
12. Petra Stonišová
13. Saša
14. Tomáš K
15. Evča
16. Kuba K (opravil na táboře)

KADAR A NOVÁČKOVSKÁ ZKOUŠKA V ROCE 2010

Letos se výjimečně Kadar s Nováčkovskou zkouškou konaly až v měsíci červnu, protože v květnu nám náš tradiční oddílový závod překazilo počasí. Alespoň však všichni a hlavně nováčci měli možnost vše si zopakovat a pořádně se připravit, aby nováčkovskou zkoušku splnili hned napoprvé.

Závod se již jako obvykle konal na srubu ve Vršovicích a jeho přípravu měli tentokrát na starost Víta s Robertem. Závodu se účastnilo celkem 29 z vás, na které po trati čekalo celkem 60 otázek (pro nováčky pouze 30) a šest kontrol. Některé z nich byly zaměřené na znalosti a dovednosti, jiné spíše na zručnost a talent.

Limity pro splnění byly pro nováčky: 20 správných odpovědí ze 30 a splnění 1 kontroly ze 2. Pro členy, kteří jsou v oddíle teprve druhým rokem: 30 správných otázek z 60 a správně 2 kontroly ze 3 a u ostatních: 40 otázek správných z 60 a rovněž 2 kontroly ze 3.

Po napínavém boji nakonec vyhrál Dib, který Jendu porazil o pouhých 12 sekund. Jenda měl sice méně chyb (6), Dib (8), ale Dib měl zase výrazně lepší běh. Splnila se tak již tradice, že Kadar vyhrává většinou ten, kdo se ve stejném roce stává vedoucím. Na 3. místě se umístila Uršula a zachránila tak čest holek

Na neuvěřitelném 4. místě se umístil Kubík Domes, který byl loni nováčkem a chyb měl celkově stejně jako vítěz Dib. Myslím, že nebude trvat dlouho a jako vítěz se bude psát brzy na kotlík on sám. Za připomenutí stojí ještě moc pěkné 5. místo Tete. Kadar v prvním termínu neudělal o pár otázek pouze Kuba Košec. Nováčkovskou zkoušku splnili na srubu v pořadí od nejlepšího tito: Cecil, Anička, Katka D, Tom Kunz, Kohout, Martin,

Terka T a Verča. Naopak nesplnili Ondra V, Peťa a Katka Vlčková.

Letos jsme zaváděli při plnění nováčkovské zkoušky novou tradici, která se doufáme udrží a která se vám taky snad líbila. Všichni, kteří nováčkovskou zkoušku splnili, odřikali před nastoupeným oddílem slavnostní oddílový slib a třikrát podepsali listinu s tímto slibem. Jednu z nich jsme vložili do láhve, která je teď zakopaná na místě, které všichni známe a čeká na to, až k ní příští rok přibude druhá listina s podpisy nováčků, kteří teprve zkoušku budou skládat v roce 2011 a pak samozřejmě další a další ... Druhá listina byla vlepena do kroniky. A ta poslední odletěla společně s lampionem někam k nebi, kam ji všichni nováčci, kteří zkoušku splnili, pustili.

Ráno ještě společně zasadili nováčci lípu, kterou pro nás sehnal Medvěd a časem by tak měla vzniknout řada stromů, když každý rok nováčci zase vedle zasadí další.

Nutno ještě připomenout, že nováčci se tímto stali řádnými členy oddílu a obdrželi oddílová trička a znaky.

Druhou možnost splnit nováčkovou zkoušku a zároveň opravit Kadar měli členové oddílu na táboře. Tam s přehledem Kadar opravil Kuba a zkoušku splnili Aneta, Danek, Vilém a Koblih.

Bohužel někteří nováčci se neúčastnili výpravy ve Vršovicích ani tábora a tak budou mít poslední příležitost nováčkovskou zkoušku splnit na Srazu oddílů u Bítovského mlýna, který se koná od 24. do 26.9. Doufáme, že Sára, Honza, Kuba D, Matěj, Katka V a Ondra dorazí a zkoušku splní, aby s námi dál v oddíle mohli pokračovat.

Tygřík

CYKLOPUŤÁK 2010

21.-28. 8. 2010 - ORLICKÉ HORY

Naše cykloputování nezačalo zrovna vesele. Týden před našim odjezdem do Lužických hor, postihla toto území ničivá povodeň a my jsme museli narychlo měnit plány. Tom rychle všechno přeobjednal a zařídil, takže během dvou dnů se všechny plány mění, Marcel vyrobí nážehlovačky na trička s nápisem : *Když ne Lužické, tak Orlické!*, Tete je všem nážehlí, a Peťa Dombek nás čeká se svým Land Roverem s vozíkem před klubovnou, abychom mohli vyrazit do Orlických hor. Protože jsou Orlické hory blíže než Lužické, místo původně plánovaného srazu v 3:30 se scházíme až v 8:30, což mnohým udělalo opravdu radost.

První den nás čekal vlakový přesun do Náchoda. Hned u nádraží nás čekal Peťa Dombek s vozíkem, kde byly naloženy všechny naše věci. Po rychlém převlečení a vytažení kol z vozíku jsme se vydali na první cyklotúru do Olešnice v Orlických horách. V Olešnici jsme spali v jedné menší škole s tělocvičnou a malým hřištěm, takže jsme se večer zabavili sportem. Po dnešním dnu tachometry ukazují rozjezdových 25 km.

Druhý den jsme vyrazili na okružní cestu do Gór Stolowych. Byl to nádherný den. Sluníčko pálilo a byla úplně modrá obloha, jako stvořený den pro cykloturistiku do hor! Aniž bychom si všimli nějakého hraničního přechodu, hned nám došlo, že už jsme v Polsku. Jestli se říká o českých silnicích, že jsou špatné, tak ty polské jsou přímo katastrofální. Jakmile jsme ale uhnuli z hlavní cesty, byla cesta už fajn. Co by to ale byl za den, kdyby se nic extra nestalo. Asi po 5km, při sjezdu z polského kopce Levinská Czuba do vesničky Dańców, náš milý Radar nezvládl „barzo šipkou“ jízdu a přeletěl přes řídítka. Naštěstí se mu nic nestalo, to se ale bohužel nedalo říct o jeho novém kole. Radarovo přední kolo bylo totálně zdeformované. Pokoušeli jsme se kolo napravit, ale ráfek byl jako z másla, na jednom místě jsme ho narovnali a on se pokřivil na druhém. Takže jsem museli zase využít dobrosrdečnosti Peti Dombka, který se vrátil do Olešnice pro auto a vzal Radara do Gor Stolových autem. My ostatní jsem zatím pokračovali dál příjemnou cestou přes hory a doly směrem do Karlowa. Tam náš už čekal vysmátý Radar a my odložili kola a šli se projít do skalního labyrintu Gór Stolowych. Vyšlapali jsme až nahoru, kde náš čekaly krásné

pohledy do okolí a nádherná příroda okolo. Občas jsme prolézali úzkými skalními cestičkami, občas nás cesta zavedla na vyhlídku. Po pěkné procházce jsme se nacpali chlebem se „smalcem“, neboli chleba namazaný sádlem se škvarkama a vydali zpět do Olešnice přes Duszynski-Zdroj. Bylo to vlastně pořád nahoru, ale na konci nás čekala chata JURÁŠKA s večeří. Po výborném kuřeti s bramborovou kaší sjíždíme k naší škole, tam se hraje na kytárku, hrajou se hry v tělocvičně a odpočívá se po dnešních ujetých 45 kilometrech.

V Pondělí ráno jsme se rozloučili s olešnickou školou, sbalili si všechny věci a vyrazili směr Deštné v Orlických horách, přes hlavní hřeben Orlických hor. Po úvodním, pro někoho zdrcujícím výšlapu na hřeben, nás čekala krásná hřebenová projížďka s občerstvovací přestávkou na Masarykově chatě na Šerlichu (1105 m. n. m.) a finálním výšlapem na nejvyšší horu Orlických hor Velkou Deštnou (1115 m. n. m.), odkud nás čekal jen několikakilometrový sjezd do

krásně upraveného kempu Zákoutí. Celou cestu děcka sbírali borůvky, takže do kempu všichni přijíždějí s celou modrou pusou. Kemp nás velmi mile překvapil, byla tady trampolína, bazén, ohniště a moc hezké sociální zařízení. Pondělní kopcová etapa nám dala hodně zabrat a my si připsali dalších 24 km.

Čtvrtý den jsme se probudili do sychravého dne. Část cyklistů chytlo nějakou virózu, díky které strávili noc nazáchodech, dalším se nechtělo kvůli špatné předpovědi jet na kolo, a tak jsme se rozdělili na tři skupinky. Jedna skupinka se rozhodla jet na cyklovýlet k polským rašeliništím (47 km), druhá skupinka jela na výlet busem do nedalekého Rychnova nad Kněžnou, kde navštívili zámek a aquapark a třetí skupina marodů zůstala v kempu a rehabilitovala se.

Ve středu nás čekal další přesun. Bohužel onemocněli další, takže Land rover jel plně obsazený do našeho dalšího ubytování v malé pohraniční vesničce Neratov, kde jsme měli domluvené bydlení u místní fary. Zbytek, schopný jízdy, se vydal na další hřebenovku přes Pěticestí kolem pevnosti Hanička až do Neratova. Celá cesta byla lemována obranným valem řapíků a dalších pevnůstek. Toto opevnění je pozůstatek přípravy Československa na potenciální německou agresi před 2. Světovou válkou. Cestou jsem si prohlédl bunkr Průsek a navštívili pevnost Haničku i s jejím podzemním bludištěm. Tento den jsme ujeli 29 km po velmi zajímavé a pěkné převážně lesní cestě. Po příjezdu do Neratova nás příjemně překvapil místní kostel, který měl prosklenou střechu a moc pěkný interiér. My spali na travnatém plácku s výhledem již zmiňovaný krásný kostel a taky na vesničku pod námi. Až do noci jsme hráli na kytary a zpívali.

Ve čtvrtek odjíždíme z Nedatová jen velmi neradi. Tentokrát jedeme kolem Divoké Orlice k Zemské bráně. Někdo nese kolo přes skály, někdo objíždí po cestě. Cesta utíká rychle a my za chvíli stojíme na hrázi přehrady Pastviny. Přejíždíme do Letohradu, kde jsme navštívili MUZEUM ŘEMESEL a dále pokračovali podél Tiché Orlice až do kempu Cákle v Ústí nad Orlicí. V kempu nás čeká natažená SLACKLINE, velká horolezecká stěna, kozy v ohradě, volejbalové hřiště a kolem kempu teče řeka. V kempu je také hospůdka, ale protože tam nemají jídlo, jdeme se najíst do docela hodně vzdálené restaurace, kde každý dostaneme co je nám po chuti. Po tom celém dni jsme byli už pořádně vyhládlí, ujeli jsme 48 km.

Sedmý den už nám počasí moc neprálo. Celé ráno poprchávalo, ale my i tak vyrazili na kole podél Tiché Orlice, po nové cyklostezce do Chocně, kde nás zastihl už větší déšť, takže jsme se rozhodli, že se vrátíme zůpět do kempu. I tak jsme ale ujeli 44 km.

V sobotu ráno balíme v dešti, stany jsou mokré, batohy taky. Když jsme sbalení, nasedáme na kola a jedeme na vlak. Chceme být doma co nejrychleji, protože v Hradci nad Moravicí je festival České hrady, kde pak většina starších zůstává až do půl druhé do noci. Celkově jsme ujeli něco kolem 270 km, což je docela slušné. Kola se opět velmi povedla a zase se těšíme na příští rok!

Leonardo (a Alice)

TÁBOR

aneb

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ

Letošní stanový tábor stál nedaleko malé vesničky Meziboří u Brna. Je to krásné místo pro tábor, protože hned u tábořiště je vzrostlý a čistý les, velká louka na fotbal a na softbal a přímo v tábořišti stojí dřevěná jídelna. Jediné co nám trošku chybělo byla nějaká větší říčka na okoupaní. Říčku nám ale částečně nahradil rybník v Meziboří a menší potůček, který teče kolem tábořiště.

Hned po příjezdu jsme zhlédli scénku o sázce pana FOGGA v Reformním klubu. Pan Fogg se s gentlemany v klubu vsadil, že stihne objet svět za 80 dní. Protože sázka je lákavá, zapojí se do ní i pár dalších gentlemanů. Aby to však dokázali, najímají si k sobě pomocníky z řad mladých cestovatelů. Ještě ten večer je sbaleno a všechny družiny vyrážejí pod svou vlajkou vstříc dobrodružstvím.

Naši cestu jsme začali přeplutím do Francie, po té vlakem do Itálie a pak rovnou do Egypta. V Egyptě nás čekalo veliké tržiště a také domorodci se svými rituálními tanci a slavnostmi. Samozřejmě jsme se chtěli připojit, a tak jsme si vyrobili kostýmy a připojili se k rituálnímu obřadu.

V Africe jsme si to opravdu užili, ale musíme pokračovat dál v cestě, a tak večer nasedáme na loď a ráno už připlouváme k Indické Bombaji. V Bombaji je pořádné horko, a tak jsme

V Bombaji je pořádné horko, a tak jsme navštívili koupaliště a lanové centrum.

Další den se již probouzíme v Singapuru, kde jsme svědky skoro-upálení krásné princezny Audy. I naše družinové princezny měly namále, ale my je zachránili, a tak můžeme pokračovat do Hongkongu. Hongkong mnohé z nás uchvátil nejen svým vzhledem, ale i rozmanitou kulturou a tradicemi. Dostali jsme se dokonce do místní školy pro GEISHY a někteří si mohli nelehký úkol těchto žen vyzkoušet na vlastní kůži.

Další den dorážíme do JAPONSKÉ Jokohamy, a to i když jsme zmeškali loď. Jokohama nás všechny ohromila svou rozmanitostí a krásou. Naučili jsme se japonsky počítat, připravovat sushi, zazpívat japonskou hymnu, zkusili jsme si japonské sporty jako je sumo nebo japonský fotbal s velikým červeným míčem. Také jsme rozluštili pravý význam japonské hymny a pokusili se stát bojovníkem NINJA.

Po krásném japonském dni nás čekala dlouhá cesta lodí přes širý Tichý oceán. Mnohé trápila mořská nemoc, ale vidina nového světa a možnosti setkání se s indiány nás držela na nohou. A povedlo se. Přivítalo nás krásné San Francisco

V San Franciscu jsme navštívili hrad Pernštejn. Udělali jsme si výlet a bádali po jeho historii. Počasí nám stále přálo, a tak jsme se šli ovlažit na koupaliště.

Setkání s indiány však nebylo tak idylické jak jsme doufali. Někteří z nás

byli zajati a my se museli opravdu snažit, aby byla naše expedice kompletní. Když jsme však dorazili do New Yorku, nemuseli jsme se už bát. New Yorčané byli velmi milí a pohostinní, pozvali nás na večerní předávání OSKARŮ. Byla to opravdu skvělá zábava! I naše družiny se předvedly svými scénkami a písněmi a sklidily opravdový ohlas.

Další den jsme pro svou další cestu získali kapitána jistě menší lodě, a tak jsme pluli přes Atlantský oceán. Ke konci se již před námi začala rýsovat stará dobrá Británie a postupně jsme začali rozpoznávat břehy Liverpoolu. Odtud už zbývala jen kratičká cesta do Londýna. Bohužel, jak se ukázalo, místní značení cesty bylo uděláno velmi zmateně, dalo by se říci až šifrovaně, a tak jsme se málem ztratili na posledním úseku naší cesty! Družiny jsou ovšem výborné a jen tak něco je nepřekvapí, a tak po

posledním překotným běhu jsme dorazili do REFORMNÍHO KLUBU v pořadí:

1. Bentley,
2. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Tak AHOOOJ příští rok na táboře!

Markéta a Alice

TĚLOCVIČNA

JAKO VLONI, BUDEME MÍT K MOŽNOST ZASPORTOVAT VŽDY 1X TÝDNĚ.

LETOS ZMĚNA: VE ČTVRTEK OD 16.00 – 18.00 v TĚLOCVIČNĚ NA KRNOVSKÉ ULICI v areálu MAGISTRÁTU OPAVA. ÚČAST SE NEBUDE POČÍTAT DO ODDÍLOVÉHO BODOVÁNÍ.

PŘIJĎ SI ZASPORTOVAT. JEN TAK!! CO SI CHCEŠ ZAHRÁT ? MŮŽEŠ OVLIVNIT I TY!!!! TÍM, ŽE NAPIŠEŠ EMAIL TOMU, KDO MÁ TERMÍN NA STAROST NA JEHO EMAIL. TEĎ BUDETE PSÁT TOMOVI NA EMAIL: tom.weicht@seznam.cz.

Sraz vždy v 16.00 hod u vchodu do TĚLOCVIČNY. Do areálu můžete vejít buď z ulice Krnovská, kde stojí i trolejbusy do Jaktáře a šikmo přes parkoviště dojdete k tělocvičně. Můžete také vjet dovnitř autem nebo na kole, z ulice Stará silnice.

Rodiče nejmladších prosíme, aby děti vyzvedli nebo vysvětlili nejkratší cestu domů. Nebudeme odvádět ke klubovně.

Začínáme 7.10. – každý vedoucí zajistí dle plánu jeden čtvrtek: Podle prvních účastí si domluvíme, zda-li budeme chodit všichni nebo se rozdělíme.

VELMI OBTÍŽNĚ SE V OPAVĚ ZAJIŠŤUJÍ A BLOKUJÍ TĚLOCVIČNY, PROTO PROSÍM, ABYSTE TĚTO AKTIVITY, CO NEJHOJNĚJI VYUŽÍVALI. BUDOU SE HRÁT BĚŽNÉ MÍČOVKY, ALE TAKÉ NETRADIČNÍ HRY A RŮZNÉ DALŠÍ HRY A SOUTĚŽE. URČITĚ ZAŘADÍME milovaný FLORBAL, RINGO, LAGORI, DESÍTKU.....VŽDY ZÁLEŽÍ, KOLIK NÁS BUDE.

S SEBOU: obuv se světlou podrážkou, sportovní převlečení.

SLEDUJ/TE ODDÍLOVÉ INTERNETOVÉ STRÁNKY: www.kadao.cz, BUDEME ZDE AKTUALIZOVAT TERMÍNY TĚLOCVIČNY A PRO KŮHO JSOU URČENY.

Tom

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY za školní rok 2010/2011

Velmi žádám/e o jejich povinnou úhradu do konce měsíce listopadu!!!
To již i nováčci většinou ví, zda vydrží....

Budeme vybírat ROČNÍ členský příspěvek 1000,-Kč/na člena a 1 šk.rok, který hradí všichni členové do 15 let. Hradí se celá částka na 1 rok.

Instruktoři a vedoucí hradí 250,-Kč. Jeho zaplacení proveďte v hotovosti v pokladně RaiffeisenBank (spojka mezi ulicí Ostrožnou a Masarykovou – hl.pošta), nebo v RaiffeisenBank (na Horním náměstí), nejjednodušeji pak internetem.

Nezapomeňte uvést do poznámky PRO PŘÍJEMCE jméno člena Kadao – POVINNÉ!!! Jako variabilní symbol slouží datum narození /bez teček/

Na webových stránkách budou vyvěšena jména všech členů oddílů a po zaplacení příspěvku Vaše jméno zmizí /bude smazáno v polovině následujícího měsíce/.

PLATBU zašlete internetem nebo vložte v pokladně banky na účet KADA0:

2371159001/5500

Z příspěvku se hradí: poplatky za elektřinu + el.vytápění + voda + odpady, staveb.spoření ke klubovně + telefon + platby za služby v domě – jsme členy společenství vlastníků vč.stavebního spoření na dům + členství v ATOMU a KČT a VHT + obstarávání srubu ve Vršovicích + nájem tělocvičny + organizace a administrativa + dluh městu za koupi klubovny + dovybavení materiálem atd..

PRAVIDLA ODDÍLOVÝCH FINANČÍ – Oddílové finance podléhají pravidelné kontrole ČISTÝ TOMÍK Asociace TOM ČR /1x za 2 roky/. Oddíl vede peněžní deník a má zřízen transparentní účet, který můžete sledovat na www.kadao.cz. Dále platí oddílové pravidlo, že všechny akce: výpravy, tábory, zájezdy apod. se vyúčtovávají hromadně v peněžním deníku a všechny zůstatky z těchto akcí zůstávají v pokladně oddílu. Z pokladny se taky hradí případné nedoplatky.